

1973

2007

2026

Tja, het EPL ... Wat me het eerste te binnen schiet zijn natuurlijk de pauze sessies op de trap. Helemaal volgepakt met scholieren, passerende docenten konden er nauwelijks langs totdat een looppad verordonneerd (en gemarkeerd) werd, ik dacht door hr Bayards. De geschiedenis lessen van hr Klaver, wat een verteller was die man (maar ik denk niet dat ik het allemaal heb onthouden). Wiskunde van hr Meijer, die meestal aan het begin van de les een som op het bord zette, vervolgens een 'slachtoffer' uit de klas aanwees om die som op te lossen en als het hem te lang duurde hij begon te rammelen met z'n sleutelbos die in z'n broekzak zat (om de boel te versnellen denk ik). De heer Ballast voor duits, met z'n eigen ideeën over orde en gezag, die in de wandelgangen Lastbal werd genoemd. Tijdens een gymles (ik denk in de 5^e) waren een aantal dames de heren kleedkamer binnen geslopen (ik vraag me nog steeds af in hoeverre mevr van Strien medewerking had verleend) en met naald en draad mouwen en broekspijpen hadden dicht genaaid. Consternatie alom. De volgende dag hebben de heren de vermeende daders voorzien van een pracht fietskettingslot om de hals, wat de hele dag moest blijven zitten (en ja, er waren docenten die de dames sommeerden om die rare dingen af te doen, wat natuurlijk niet kon) En dan hr Jansen van Natuurkunde wat een toffe docent! Kwam van het bedrijfsleven (dacht ik) Die stuurde ons in de 6^e het park in (ga maar een eindje wandelen) omdat er zoveel verontwaardiging in de klas was vanwege een 'oneerlijk' schoolonderzoek scheikunde van de les ervoor, dat hij met de klas geen kant op kon en het sterke was, dat hij dat ook niet eens probeerde! En dan natuurlijk onze laatste schooldag, 1 mei 1976. Na 50 jaar verbaas ik me er nog steeds over dat we zo'n 100+ scholieren om 24:00 bij de school kregen, zonder dat de plannen gelect waren naar ouders die er een stokje voor hadden kunnen steken. Nog eeuwig dankbaar aan Rob Agterkamp (zaliger) die op de vraag van van Vliet, toen we allemaal in de aula bijeen waren gedreven, "Wie heeft dit gedaan" riep en Rob opstond en zei "Ik denk dat we dit allemaal hebben gedaan meneer!" En aan Eric van D en Marten van D die ons hebben behoed voor strafkampachtige maatregelen door een mooi artikel in het ED te laten verschijnen.

'Buitenschoolse activiteiten waren er ook: kamperen met 4b1&4b2, waar we 'vallend koppen' oefenden, een olielamp naar beneden probeerden te kijken met z'n allen (wat overigens niet lukte) en ik benoemd werd tot 'verlicht despoot' door een aantal klasgenoten. De werkweek in Ockenburg, waar ik als geboren bèta koos voor het onderwerp 'kunst & cultuur' (toen al nieuwsgierig naar het onbekende). Een goede keuze, al was het maar om te constateren dat dat toch echt 'mijn ding' niet was, maar met de geweldige nevenvangst (of was dat toch de hoofdvangst) van een supergezellige week met klasgenoten waar ik anders niet zo veel mee omging. De terugreis met de bus, waar ik hondsmoe van de week in slaap viel en met m'n hoofd

op de schouder van Vic (die naast me zat, maar ik verder geen relatie mee had of zo) wakker werd.

En toen na het VWO... Ik wilde eigenlijk naar de Rijks Luchtvaart School, maar die had in dat jaar een studentenstop. Dus werd het elektrotechniek aan de HTS in Eindhoven, een makkie met een VWO diploma op zak, inclusief een stage in Wenen waar ik zo'n 5 maanden heb gewoond. Wat een bijzondere stad is dat (en wat een bijzondere mensen zijn Oostenrijkers) Voordat ik eindexamen had gedaan, viel er een brief van het Ministerie van Defensie in de bus. Of ik me ff wilde melden. Stond een telefoonnummer bij, dus gebeld, wil best komen maar nu nog niet, eerst ff examen doen. Oh eh en heeft u ook informatica vakken in het pakket? Ja dat had ik en dus werd ik ROAG. 5 weken minimale basisopleiding (je moet toch weten hoe je een uniform aantrekt en wanneer de baret nu juist op of af moet) in Appingedam (had je bijna een vliegbrevet voor nodig om daar te komen) en daarna 18 maanden als reserveofficier achter een bureau in Den Haag, defensie het ICT tijdperk in helpen loodsen. Mooie tijd was dat, kon ook meteen bijgeschreven worden als werkervaring. Daarna nog een paar jaar als burgerambtenaar bij defensie (dat is ook een beleving om als burger met militairen te werken, want burgers vallen natuurlijk niet onder de militaire hiërarchie) om uiteindelijk te constateren dat een ambtenarenberoep niet aan mij besteed was. De rest is te lezen op mijn linkedIn-cv. Wat jullie daar niet lezen is dat ik een geweldige tijd heb gehad. Leidinggevend en die zeggen "Je doet maar wat je denkt dat goed is, als ik maar geen klachten over je krijg" en een cultuur van "Better to say sorry than to ask for permission" en "Better to light the candle than complain about the darkness" deden mij prima gedijen. Gedurende mijn loopbaan bleef die gemiste RLS knagen. Dan maar hobby piloot (klein vliegbrevet) worden? Da's duur en blijft duur, want je moet dan x uren per jaar vliegen om je brevet te houden. Tijdens een familie uitje (inmiddels getrouwd en 2 kinderen) op een zeilende botter 'het licht' gezien. Ik ga zeilen! En ja, uiteindelijk zeilinstructeur geworden (mooi, dan werd je zelfs betaald voor je hobby) en toen liep het uit de hand met een eigen zeewaardig zeiljacht. Leuke tochten op het IJsselmeer, de Wadden- en Noordzee (vooral een tocht naar Londen, in de voetsporen van Michiel de Ruyter, is best een uitdaging, want als je de Thames op het verkeerde moment op vaart ga je er niet komen vanwege de enorme stroming). Tijdens het werkzame leven in diverse plaatsen gewoond, zoals Geldrop, Scheveningen, Zevenhuizen ZH en Leende. Uiteindelijk zijn we net voor mijn pensioen neergestreken in midden Limburg in het buitengebied met volop rust en ruimte met op ons terrein een eigen stukje bos, waar we samen met onze Mechelse herder genieten van de natuur en de rust en ons afvragen waar de tijd toch is gebleven en diezelfde tijd steeds sneller lijkt te gaan.

Zo niet helemaal (helemaal niet) binnen één A4 gebleven, maar diegenen die dit lezen hebben het verhaal wel helemaal uitgelezen.

Ik hoop dat jullie het allemaal net zo goed is vergaan de afgelopen 50 jaar.

Groeten, Jan